

בפתקה, ומאותו הרשם
מזדעזעין עליונים ותחתונים
כמו שמלך שהוא בשר ודם, מה
שרושם בפתק, הרשם שלו של
החותם בידו הוא, ואף על גב
שהחותם נשאר בידו, כך פותחים
מרשם החותם כאלו היה מלך,
על אחת כמה וכמה אם היה
חותם.

שימני כחותם על לבך, וכי מי
ראה (שם) חותם על הלב? אלא
אלו תפלין, שאותם רצועות
שלחן תלויות על הלב, ואלו
תפלין של ראש, ותפלה של יד
שהיא בשמאל, כנגד הלב, וזהו
כחותם על לבך, וכחותם על
זרועך - תפלה של יד, שהם
הרשם של השם הקדוש, שהוא
י' קדש לי כל בכור, ה' והיה פי
יביאך, ו' שמע ישראל, ה' והיה
אם שמע, ומאותו הרשם
מזדעזעין אמות העולם. זהו
שכתוב וראו כל עמי הארץ כי
שם יהוה נקרא עליך ויראו
מך, וכן פרשוהו, שם יהוה -
אלו תפלין של ראש.

שימני כחותם, זו אות ברית
מילה, ואות של ימים טובים,
שהוא הרשם של השם הקדוש
כמו זה, מ' יעלה לינו
ה' שמיה, ראשי האותיות (תבות)
- מילה, וסופי האותיות - יהוה.
מי ששומר את הרשם הזה כאלו
שמר את השם הקדוש, ומי
שמשקר ברשם הזה כאלו משקר
בשם הקדוש, שזה נקרא חותם
של הגושפנקה של המלך.

שכר אדם ששומר את הרשם
הזה למטה, שהוא אות הברית,
אות שבת, אות תפלין, אות של
ימים טובים, הוא רשום וחקוק
למעלה, ומאיר למעלה, וממנו
מזדעזעין עליונים ותחתונים,
כמו שנאמר וראו כל עמי הארץ

איהו, ומההוא רשימו מזדעזעין עלאין
ותתאין, כגוונא דמלכא דאיהו בשרא ודמא,
מאי דרשים בפתקא, רשימו דיליה דחותמא
בידיה הוא, ואף על גב דחותמא בידיה
אשתאר, הכי דחילין מרשימו דחותמא, כאלו
הוה מלכא, על אחת כמה וכמה אי הוה
חותמא.

שימני כחותם על לבך, וכי מאן חמא (ג"א
ש) חותמא על לבא, אלא אלין תפלין,
דאינון רצועין דלהון תליין על לבא, ואלין
תפלין דרישא, ותפלה דיד דאיהו בשמאלא
לקבל לבא, ודא איהו כחותם על לבך,
וכחותם על זרועך, תפלה דיד, דאינון רשימו
דשמא קדישא, דאיהו י' קדש לי כל בכור,
ה' והיה פי יביאך, ו' שמע ישראל, ה' והיה
אם שמע, ומההוא רשימו מזדעזעין אומין
דעלמא, הדא הוא דכתיב (דברים כח) וראו כל
עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו
מך, והכי אוקמוהו שם יהוה אלין תפלין
דרישא.

שימני כחותם דא אות ברית מילה, ואות
דימין טבין, דאיהו רשימו דשמא
קדישא, כגוונא דא (שם ל יב), מ' יעלה לינו
ה' שמיה, רישי אתוון (ג"א תיבין) מילה, וסופי
אתוון יהוה, מאן דנטיר האי רשימו, כאלו
נטיר שמא קדישא, ומאן דמשקר בהאי
רשימו, כאלו משקר בשמא קדישא, דהאי
אתקרי חותמא דגושפנקה דמלכא.

דכל בר נש דנטיר האי רשימו לתתא, דאיהו
אות ברית, אות שבת, אות תפלין, אות
דימין טבין, איהו רשים וחקיק לעילא, ונהיר
לעילא, ומניה מזדעזעין עלאין ותתאין, כמה
דאת אמר (שם כח) וראו כל עמי הארץ כי שם